

Heimsins reinasti sjógvur — men til hvat!

TAD er nú vordid visindaliga prógvad, at sjógvurin við Føroyar er heimsins reinasti. Hetta visti stóra danska avisin Politiken at siga frá í farnu viku. Blaðið skrivaði, at norðurlendskir visindamenn hava funnið eitt stórt óki í Norðuratlantshavi millum Føroyar og Noreg, har als eingin dálking finst. Við hesum má sigast, at pástandurin hjá mongum av okkum — ikki minst teimum, sum selja okkara fisk — er vorðin prógvadur: at føroyskur fiskur og fiskadráttir koma úr heimsins reinasta sjógvi!

TAD kennist kærkomið og livandi at fáa slik tiðindi, nú tað manna millum næstan bara verður tosað um kreppur og ringar tíðir. Hesi tíðini áttu so eisini at givið okkara fiskuýtflitarum góð kort á hondina. Men gera tey nú tað, kunnu vit spyrja!

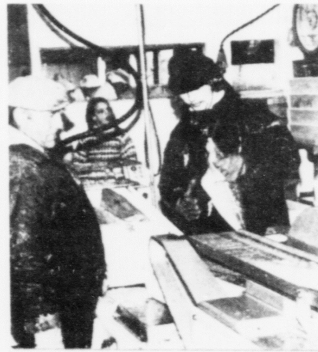
HER er í hvussu er okkurt, sum ikki ruggar rætt. Tí tað eru bert fáar vikur síðani, at tann fiskasølustjórinn, sum stendur fyri meginpartinum av okk-

ara fiskuýtflutningi, gjerdi vart við, at kundar okkara eru við at missa álitið á okkum sum framleiðarar av fyrsta floks fiskavörum, tí at brek fyrrikoma alt ov ofta.

HETTA má sigast at vera einki minni enn eitt paradoks: at um somu tíð, sum vit gabba okkum av at eiga heimsins reinasta sjógv og fisk, so eru fiskakeyparar við at missa álitið á okkara fiski, tí hann er so vánaligur!!!

TAD hevur nú í nógv Harrans ár verið ein afturvendandi spurningur at tosa um vánaliga fiskavör og reklamatiónir og lágar prisir. Eitt fiskivinnutíðing fyrri og annað eftir hevur verið fyriskipað, har roynt hevur verið at konkretiserað málið og finna syndararnar. Hóast nógv góðar og áhuga-verðar niðurstøður um ábøtur, so tykist lítið at hjálpa. Og vit spyrja: hvør hevur so ábyrgdina av, at vit føroyingar viðgera og virðisminka heimsins besta fisk, ið sum so kundur givið besta pris!

FISKASØLUSTJÓRINN hevur ongan tíð lagt fingrarnar ímillum, tá tað galt um at vísa á, hví vit ikki fáa hægri pris fyrri okkara fisk, og hví vit hava so nógv reklamatióir. Fyri einum ári síðani segði hann við tíðindamann Sosialsins, at samansetingin av fiskiflotanum er orsøkin til, at vit ikki fáa maskimalt burtur úr okkar fiski-



stovnum. So gekk ein tíð og Fiskasølustjórinn var aftur frammi í fjølmíðlunum og hesaferð vóru tað skulanæmingar og fremmandaarbeiðarar, sum vóru orsøkin til vánaligu góðskuna.

NÚ í farna mánað kemur so sami maður fram í blaðnum »Okkara millum« og reksar upp, hvat skal gerast fyrri at bota um vánaligu góðskuna. Hann sigur, at tað er bráðneyðugt at steðga teirri skeivu gongdini og einasta gongda leiðin er at stramma innanhýsis góðskueftirlitið hjá virkjunum allan vegin gjøgnum framleiðsluna, keypinum av rávøru iroknað. Vit mugu tryggja okkum, sigur hann viðari, at fiskurin verður skjótt blóðgað-

ur, væl vaskaður og ísaður í kassar við 50 kilo í hvørjum kassa, og at lastingin verður skipað eftir veiðidegi við tyðuligum frámerki á køsum. Vit mugu eisini tryggja okkum, at fiskurin verður lossaður og fer inn á virkuni eftir somu lastaskipan, soleiðis at tann elsti fiskurin verður framleiddur fyrst. Eisini mugu vit tryggja okkum at fyrsta floks fiskur verður skildur burtur frá minni góðum fiski, helst áðrenn hann fer í maskinurnar og síðani gjøgnum alla framleiðsluna. Skulu vit framvegis kunna teljast millum teir bestu fiskframleiðararnar í heiminum, so koma vit ikki undan fyrst at viðurkenna støðuna og síðani at fremja tey neyðugu tiltøkini, sigur Birgir Danielsen í fiskasøluþlaðnum.

EINKI er at ivast í, at nógvir sannleikar eru at finna í hesum linjum, men spurningurin er so aftur hann: hvør skal syrgja fyrri, at hesar ábøtur verða framar! Hvørt einstaka liðið vil vera nátturliga svarið, og er tað eisini rætt. Men er tað ikki uppá tíðina, at sett verður út í kortið ein miðvís kós, við skipara og manning til at syrgja fyrri, at hesi viðurskipti koma í rætt lag einaferð med alla, soleiðis at vit við góðari samvitsku kunnu siga um heiminum, at vit eiga ikki bara heimsins reinasta sjógv, men eisini heimsins besta fisk!

jamú

SJÓNVARPSUMMÆLI

Ólavur Hognesen

Sjónvarpið gjerdi av at vísa íslenska filmin um umhvørvisverndarfelagsskapin og teirra arbeiðslag. Hetta varð gjørt, sjálvt um SvF var greitt yvir, at hótanin um stevning frá Greenpeace eisini galt SvF. Og væl var tað, at filmurin varð vistur, tí tað er eingin grund til at stinga upp fyrri hótanum og lata eitt nú Greenpeace gera av, hvat sendast skal í føroyska sjónvarpinum.

Filmurin var rættiliga góður, tá tað kemur til hetta at vísa á, hvussu umhvørvisfelagsskapir eisini arbeiða. Her fingur vit — við danska blaðið og veidumanninum — sum høvuðskeldu — at vita, hvussu allar snildir verða brúktar fyrri at fáa ein avisan boðskap út.

Umhvørvisverndarfelagsskapirnir eru ein mót-mælis-íðnaður, sum Blædel tók til. Teir koma undir somu reglu sum kapitalistiskar fyrirkøkur sum heild: at standa í stað er tað sama sum afturgongd. Eisini fjølmíðlarnir noyð-

ast meira ella minni at fylgja hesi reglu. Tí eru teir eisini fúsir at bjóða seg til, tá PR-fólkini hjá umhvørvisverndarfelagsskapinum hava eina góða søgu at borðreiða við.

Og tað er júst í hesum viðfangi, SvF eigur at vera varið. Sjónvarpið eigur at gera sær greitt, at ein slikur filmur er ein liður í eini mentalari dubbing imóti umhvørvisfelagsskapinum. Myndin verður máláð svørt og hvít — í slíkum førum eru eingi litbrigdi.

Ístaðin fyrri bert at vísa á, at soleiðis arbeiða umhvørvisfelagsskapir eisini (og tí skulu okkurnar vera varin við at fordøma eitt nú grindadrápi, so verður hetta gjørt til allan sannleikan um hesar felagsskapir.

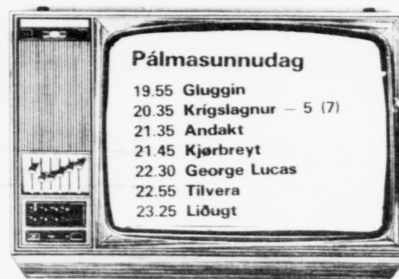
Hinvegin verður grønlandska kópaveiðan, íslenska stórvalaveiðan og føroyska grindadrápið umtalað, sum um pørt einki var at finna, at hóast grindamaður fór av hús í gjárkvøldið út á lærarskulan, tí eitt og annað í utlendsku atfinningunum eigur at verða tikin

til eftirtektar.

Í grindaspuvninginum hevur sjónvarpið — eins og útvarpið — í alt ov stóran mun lopið á leistum fyrri føroysku Meiningsini. Hesir almennu fjølmíðlarnir hava verið til fals í dubbingini av einari føroyskari meining um grindamalið.

Tað tjóðskaparliga erkvisnið hevur havt alt ov fritt spæl. Í Íslandi vildi eingin sakforari taka upp seg at verja sjónarmiðini hjá Greenpeace, tí hann sum vil vera væl í øgn við íslenska fólk, hann skal ikki vera væl í øgn við Greenpeace. Annað dóm: bilførari, sum koyrdi yvir íslendskan Greenpeace-mann, varð gjørdur til eitt slag av tjóðarhetju.

Hóast tað oftast er við til at oyðileggja upplivsi av eini sending, so átti sjónvarpið óivað í grindaspuvninginum at havt orðaskifti aftaná — ikki bert við Kjartan Hoydal, ikki bert við Atla Dam, ikki bert við Árna Olafsson, men orðaskifti, har eisini onnur sjónarmið sluppu framat.



Kjørbreitt er sending, sum hevur megnað at gera fólk spent uppá, hvat vertirnir nú munnu hava at bjóða.

Hesa ferð sóu vit m.a. Jógvan Sundstein, lógmann, í einum arbeiðsskúri á Oyrareingum. Hóast eitt sindur traditionelt — ikki í sjónvarpi okkara kortini — so var tiltakið gott. Men synd at siga, at tað var væl eydnað. Til tess var lógmaður alt ov lítið folkaligur, hóast hann stillar upp fyrri Folkaflokkinn. Um tað bert var hetta ella tað eisini var tí, at sjónvarpsfólkini ikki høvdu mykt stemningin í skúrnum nógv væl, áðrenn mikrofonir og ljóskastarar vórðu tendraðir, skal vera ósagt.

Brotið um hash o.l. í somu sending var av skriðuni. Vit hava hoyrt

so nógv um skeivar vinklur. Men her sóu vit einki annað uttan ein beinan vinkel: tað var ein vinkel, sum politisturin hevði teknað. Við øðrum orðum: sjónvarpsmaðurin tosaði politistinum eftir munnum um hvussu vanda-mikið hash er, um hvussu foreldur skulu dubba seg sum heimadetektivar við lummumum hjá børnumum sum høvuðsarbeiðsøki.

Hetta var aftur eitt dómi um, at sjónvarpið verður partur í eini tiltæðari dubbing. Í grindaspuvninginum tykja heilt greiðar linjur at fyriliggja. Um tað var tilætlað í hesum ferð ella av óvart, vita vit ikki, men óheppið var tað.

Hvørt Poul Michelsen eisini hevði ætlað sær at nýta sjónvarpið sum lið í síni dubbing upp undir

løgtingsvalið ella ikki, vita vit heldur ikki. Í hvussu er var innslagið við honum ikki sent fyrr enn nú. Hvi er óvist.

Í hvussu er, so var brotið sera væl eydnað.

Brotið við Karl Nolsøe var eisini sera gott og sýndi tann framúr góða frásøgumann hann er, men frá einum heilt øðrum vinkli enn tað, hann er mest kendur fyrri. Gott! Hóast fingurin kann setast bæði á hetta og hitt í Kjørbreitt-sendingini, so er eitt greitt: vertirnir gera eina álvarsliga roynd. Og væl er tað. Stórsti vansin er helst hetta, at utlendskar fyrirmyndir tykja at vera í so tyngjandi fyrri hugflogið.